

Ἡ ΦΥΣΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΓΚΑΙΤΕ

Φύσις ! — Ὑπ' αὐτῆς περιβαλλόμεθα, ὑπ' αὐτῆς περιπτυσσόμεθα, ἀνίκανοι, ὅπως ἐξέλθωμεν ἐξ αὐτῆς, καὶ ἐνταυτῷ ἀνίκανοι, ὅπως εἰσδύσωμεν βαθύτερον ἐν αὐτῇ. Ἀκλήτους καὶ ἀνουθετήτους παρασύρει ἡμᾶς εἰς τοὺς στροβίλους τοῦ χοροῦ τῆς καὶ ὠθεῖ ἡμᾶς εἰς τὰ πρόσω μέχρῃς οὗ ἀποκάμωμεν καὶ ἐκπέσωμεν τῶν βραχιόνων αὐτῆς. —

Αὕτη δημιουργεῖ διηνεκῶς νέας μορφάς. Τὸ ὑπάρχον δὲν ὑπῆρξέ ποτε, τὸ ὑπάρξαν δὲν ἐπανέρχεται. Τὰ πάντα εἶνε νέα καὶ ὅμως τὰ πάντα εἶνε αὐτὰ τὰ παλαιά ! —

Φαίνεται, ὅτι ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῆς εἶνε ἡ ἀτομικότης, ἐν τούτοις εἰς οὐδὲν λογίζεται τὰ ἄτομα. Πλάττει συνεχῶς καὶ καταστρέφει συνεχῶς· τὸ δ' ἐργαστήριον αὐτῆς εἶνε ἀπρόσβατον. —

Τὰ πάντα εἶνε τέκνα αὐτῆς ἐν οἷς ζῆ, — ἡ δὲ μήτηρ ποῦ εἶνε ;

— Ἡ φύσις εἶνε ἡ μόνη τεχνίτις. Ἐκ τῆς ἀπλουστάτης ὕλης παράγει τὰ μᾶλλον ἀντίθετα, καὶ ἄνευ ἐνδείξεως κοπώσεως ἀφικνεῖται εἰς τὴν μεγίστην τελειότητα, εἰς τὸν ἀκριβέστατον ὀρισμὸν. Πάντα τὰ δημιουργήματα αὐτῆς περιβάλλονται τι τὸ μαλθακόν, ἕκαστον δὲ αὐτῶν ἔχει χαρακτῆρα ἰδιάζοντα, ἕκαστον τῶν φαινομένων αὐτῆς ἀποτελεῖ ἰδέαν ὅλως κεχωρισμένην, καὶ ἐν τούτοις τὰ πάντα ἀποτελοῦσι σύνολον ἐναρμόνιον. —

Ὑπάρχει ἐν αὐτῇ αἰώνιος ζωὴ, διηνεκῆς γέννησις καὶ ἀεικινησία, καὶ μόλι ταῦτα δὲν προχωρεῖ. Μεταμορφοῦται ἐς αἰεὶ καὶ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀναπαύεται. Δὲν ἔχει ἰδέαν τῆς ἡρεμίας καὶ καταρᾶται τὴν στασιμότητα. Εἶνε στερεά, τὸ βῆμα αὐτῆς μεμετριμένον, αἱ ἐξαιρέσεις αὐτῆς σπάνιαι καὶ οἱ νόμοι αὐτῆς ἀμετάβλητοι ! —

Ἐπιτρέπει παντὶ παιδίῳ, ἵνα παίξῃ μετ' αὐτῆς, παντὶ μωρῷ, ἵνα κρίνῃ αὐτήν, ἄλλοις δὲ μυρίοις, ἵνα διέρχωνται δι' αὐτῆς ὡς ἡλίθιοι καὶ ἀναίσθητοι, μηδὲν βλέποντες, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι χαίρεται καὶ πάντας χρησιμοποιεῖ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτῆς. —

Ὑπακούομεν εἰς τοὺς νόμους αὐτῆς καὶ ὅταν ἀντιτασσόμεθα εἰς αὐτούς· συμπράττομεν μετ' αὐτῆς καὶ ὅταν θέλωμεν ν' ἀντιπράξωμεν εἰς αὐτήν. Πᾶν ὅτι παρέχει, καθιστᾶ εὐεργέτημα, καθιστῶσα αὐτὸ πρότε-

τερον ἀπαραίτητον. Βραδύνει, ἵνα ποθήσωμεν αὐτήν, σπεύδει ἵνα μὴ φέρῃ κόρον. —

Δὲν ἔχει οὔτε φωνήν, οὔτε λαλίαν, ἀλλὰ πλάττει γλώσσας καὶ καρδίας, δι' ὧν αἰσθάνεται καὶ ὀμιλεῖ. Ἡ δὲ κορωνὶς αὐτῆς εἶνε ὁ Ἔρωσις, καὶ μόνον δι' αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ προσεγγίσωμεν εἰς αὐτήν. — Αὕτη διὰ βαθέων χασμάτων διαχωρίζει πάντα τὰ ὄντα, καὶ πάντα ἐπιθυμεῖ νὰ καταβροχθίσῃ. Τὰ πάντα ἀπεμόνωσεν, ἵνα τὰ πάντα συνενώσῃ. Δι' ὀλίγων βροφήσεων ἐκ τοῦ κυπέλλου τοῦ ἔρωτος ὀλόκληρος βίος πολυπόνος ἀμοίβεται. —

Ἡ φύσις εἶναι τὸ πᾶν. Ἀμοίβει αὐτὴ ἑαυτὴν καὶ τιμωρεῖ αὐτὴ ἑαυτήν, χαίρεται μόνῃ της καὶ βασανίζεται μόνῃ της. Εἶνε σκληρὰ καὶ γλυκεῖα, ἔρασμα καὶ φοβερά, ἀδύνατος καὶ πανίσχυρος! — Τὰ πάντα ἐνεχονται πάντοτε ἐν αὐτῇ. Ἄγνοεῖ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον· τὸ παρὸν εἶνε δι' αὐτὴν αἰωνιότης. — Εἶνε ἀγαθὴ. Δοξάζω αὐτὴν ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῆς. Εἶνε σοφὴ καὶ σιωπηλὴ. Δὲν ἀφαιρᾶται παρ' αὐτῆς οὐδεμίαν ἐξήγησιν, δὲν ἀφαιρεῖται βία ἀπ' αὐτῆς δῶρον, ὅπερ αὐτὴ ἐκουσίως δὲν παραχωρεῖ. Εἶνε πανοῦργος, ἀλλ' ἐπὶ καλῶ, καὶ κρεῖττον εἶνε νὰ μὴ πατηρῶμεν ποτὲ τὴν πανουργίαν αὐτῆς. —

Εἶνε τελεία καὶ μόλον τοῦτο πάντοτε ἀτελεύτητος. Ὅπως ἐνεργεῖ, δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἐς αἰεὶ. Εἰς ἕκαστον παρουσιάζεται ὑπὸ ἴδιαν μορφήν. Ὑποκρύπτεται ὑπὸ μυρίας ὀνομασίας καὶ ὄρους, ἀλλὰ εἶνε πάντοτε ἡ αὐτή. —

Αὕτη μὲ εἰσήγαγεν· αὐτὴ δὲ μέλλει νὰ μὲ ἐξαγάγῃ. Ἐμπιστεύομαι εἰς αὐτήν. Ἄς διαθέτῃ τὰ ἐμὰ κατὰ βούλησιν· βεβλῆως δὲν θὰ μισήσῃ αὐτὴ τὸ πλάσμα αὐτῆς! —

Δὲν εἶμαι ἐγὼ, ὅστις ὠμίλησα περὶ αὐτῆς — οὐχί! — Ὅτι εἶνε ἀληθές, καὶ ὅτι εἶνε ψευδές, τὰ πάντα αὐτὴ τὰ εἶπε. Δι' ἅπαντα αὐτὴ φέρει τὴν αἰτίαν, εἰς αὐτὴν δ' ἀνήκει ἡ ἀξία!

Ἀπρίλιος 1893.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΕ ΧΕΛΔΡΑΪΧ

